

Gînduri despre un coleg

Acum cîțiva ani, cînd domnul profesor Gheorghe Popa lansa *Dicționarul de locuțiuni rus - român*, spuneam cu franchețea care mă caracterizează din copilărie că, deși nu citisem lucrarea, o consideram foarte bună.

Lumea s-a amuzat atunci copios, gîndindu-se, se vede, că Bălțiul e un oraș mare și ar fi păcat să nu aibă circ.

Și astăzi, la această lansare a volumului *Locuțiunile în sistemul unităților nominative ale limbii române*, recunosc cu sinceritate neștirbită că, deși nu am reușit decît să parcurg lucrarea în discuție, în care domnul profesor Gheorghe Popa

investighează “unul din punctele nevralgice ale cercetării gramaticale românești” și elucidează dimensiunile conceptului *locuțiuni*, vreau să spun că o consider foarte bună. Și, ca să penetrez odată șăgalnicul ermetism asumat, voi spune că domnul profesor Popa a convins cititorii versați că produce doar lucruri veritabile, că nu poate să scrie prost. Asta e, putem vorbi îndreptățiți de existența brandului Gheorghe Popa. Și altfel nu se poate, or, tot ceea ce face domnul profesor, iar

un descendent din căpitan de mazili? Firește, domnul profesor are acolo sus, în administrația divină, pe cineva care îl iubește foarte mult.

Pe de altă parte, nu-i mai puțin adevărat că izbînzile domniei sale sînt, în mare, rodul propriilor eforturi susținute. Domnul profesor Gheorghe Popa cunoaște pe dinafară strategiile și tehnologiile succesului meritat și a știut să nu rateze nici cea mai mică șansă pe care i-a dat-o destinul. A reușit să-și cultive cu metodă o formație intelectuală de invidiat, învățînd de la marii lingviști ai contemporaneității Eugeniu Coșeriu și Silviu Berejan. Dintotdeauna și-a dorit să fie, ca să folosesc o locuțiune, un om de frunte. Ba chiar mai mult.

Studiul în discuție își propune, ca finalitate și perspective, nici mai mult nici mai puțin: "informații privind nu numai inventarul locuțional existent, dar și virtualitățile sistemului de formare a cuvintelor, altfel zis, forța creatoare a limbii române. În felul acesta, lucrarea vine să completeze vidul ce există încă, la nivel epistemologic, între starea trecută, actuală și cea viitoare a

îmbinărilor stabile de cuvinte". Este vorba de un proiect mai mult decît temerar pe care domnul profesor Gheorghe Popa l-a realizat cu brio.

Ceea ce cucerește la autorul nostru este faptul că nu-și pune morgă de savant și nu crede

laudelor peste medie, ceea ce este un însemn al oamenilor înzestrați. Indiferent de tresele de pe epoleți, profesorul Gheorghe Popa este o fire comunicativă, deschisă, cu simțul măsurii și al umorului. Am văzut în repetate rînduri cum la Iași, Chișinău sau la facultate se adunau colegii, discipolii, studenții în jurul lui, precum cuvintele în locuțiuni.

Și cum orice discurs are un final, iar orice om de treabă trage și niște concluzii, vreau să îndemn colegii de toate vîrstele și categoriile de greutate științifică și didactică, să facă nu doar ce spune Popa, dar și ce face Popa.

La mai multe cărți, domnule profesor.

Anatol MORARU